

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1963. gada 2. septembra Līguma par Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turcijas asociācijas izveidi 1970. gada 23. novembra Papildu protokola attiecībā uz asociācijas pārejas posmu ("PP") 41. panta 1. punktam ir pretrunā pirmo reizi pēc minēto noteikumu stāšanās spēkā ieviesta valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts, ka nosacījums Turcijas valstspiederīgā ģimenes locekļa, kurš juridisko statusu izmanto saskaņā ar PP 41. panta 1. punktu, pirmreizējai ieceļošanai ir tāds, ka ģimenes loceklis pirms ieceļošanas pierāda savu prasmi elementāri saprasties vācu valodā?
- 2) Vai Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos⁽¹⁾ 7. panta 2. punkta pirmā daļa ir pretrunā 1. jautājumā minētajai valsts tiesību normai?

⁽¹⁾ OV L 251, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 20. martā iesniedza Tribunalul Specializat Cluj (Rumānija) — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei/SC Volksbank România SA

(Lieta C-143/13)

(2013/C 171/29)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Bogdan Matei un Ioana Ofelia Matei

Atbildētāja: SC Volksbank România SA

Prejudiciālais jautājums

"Tā kā atbilstoši Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 4. panta 2. punktam noteikumu negodīguma novērtējums neattiecas ne uz līguma galvenā priekšmeta definīciju, ne arī uz cenas un atlīdzības atbilstīgumu pakalpojumiem vai precēm, kas par to saņemtas, ciktāl šie noteikumi ir vienkāršā un skaidri saprotamā valodā;

un

tā kā saskaņā ar Direktīvas 2008/48/EK⁽²⁾ 2. panta (2). punkta a) apakšpunkta noteikumiem Direktīvas 2008/48/EK 3. panta g) punktā paredzētā definīcija attiecībā uz kredīta kopējām izmaksām patērētājam, kas ietver arī visas komisijas naudas,

kas patērētājam jāmaksā saistībā ar patēriņa kredītliģumu, nav piemērojama nosakot tāda kredītliģuma priekšmetu, kas ir nodrošināts ar hipotēku;

rodas jautājums, vai

Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 2. punktā ietvertos jēdzienus "priekšmets" un/vai "cena" var interpretēt tādējādi, ka šie jēdzieni — ar hipotēku nodrošināta kredītliģuma "priekšmets" un/vai "cena" — kā vienu no elementiem, kas veido atlīdzību kredīties-tādei, ietver arī šāda ar hipotēku nodrošināta kredītliģuma kopējo gada procentu likmi, kuru veido fiksēta vai mainīga procentu likme, bankas komisijas maksas un citas izmaksas, kas ir ietvertas un paredzētas kredītliģumā".

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītliģumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 22. martā — Spānijas Karaliste/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-146/13)

(2013/C 171/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāves — E. Chamizo Llatas un S. Centeno Huerta)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atzīt par juridiski spēkā neesošu un, pakārtoti, — pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1257/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi⁽¹⁾;

— pakārtoti, atzīt par spēkā neesošiem:

a) pilnībā šīs regulas 9. panta 1. punktu, kā arī šīs prasības piektajā pamatā izklāstītajā apmērā — 9. panta 2. punktu;

b) pilnībā šīs regulas 18. panta 2. punktu, kā arī visas norādes regulā uz Vienoto patentu tiesu kā vienota spēka Eiropas patentu (VSEP) tiesiskās aizsardzības režīmu un VSEP tiesību avotu;

— piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Nosakot tiesisko regulējumu, kas balstīts uz tiesības apliecināšanu dokumentu, ko izdod Eiropas Patentu iestāde, kuras akti savukārt nav pakļauti pārbaudei tiesā, neesot ievērotas tiesiskas valsts vērtības;
- 2) Savienības tiesību akts neesot spēkā, pakārtoti — regulai neesot juridiska pamata, jo nav noteikti pasākumi, lai nodrošinātu LESD 118. pantā paredzēto vienoto tiesisko aizsardzību;
- 3) Ciešāku sadarbību izmantojot citiem, Līgumos neparedzētiem mērķiem, esot nepareizi izmantotas pilnvaras;
- 4) Reglamentējot kārtību, kādā nosakāms spēkā uzturēšanas maksu lielums un to sadalījums, esot pārkāpts LESD 291. panta 2. punkts un, pakārtoti, — neesot ievērota sprieduma lietā *Meroni* judikatūra;
- 5) Saistībā ar vienota spēka Eiropas patentu deleģējot Eiropas Patentu iestādei noteiktus administratīvos uzdevumus, neesot ievērota sprieduma lietā *Meroni* judikatūra;
- 6) Regulas spēkā stāšanās kārtībā esot pārkāpti Savienības tiesību autonomas un vienveidīgas piemērošanas principi.

(¹) OV L 361, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. martā — Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome**(Lieta C-147/13)**

(2013/C 171/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāves — S. Centeno Huerta un E. Chamizo Llatas)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2012. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību,⁽¹⁾ un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti, atcelt Padomes 2012. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību, 4. un 5. pantu, 6. panta 2. punktu un 7. panta 2. punktu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Radot angļu, franču vai vācu valodu nepārvaldošajiem tiesību subjektiem mazāk labvēlīgu režīmu, kas nav samērīgs ar izvirzīto mērķi, esot pārkāpts nediskriminācijas princips;
- 2) Regulas 4. pantam neesot juridiska pamata, jo tajā rodama tiesiskais regulējums par tulkojumu strīda gadījumā nav tieši saistīts ar noteikumiem par tiesību apliecināšanu dokumentu valodu, kā paredzēts LESD 118. panta 2. punktā;
- 3) Esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips;
- 4) Deleģējot Eiropas Patentu iestādei kompensācijas shēmas administrēšanu (5. pants) un tulkojumu publicēšanu (6. panta 2. punkts), neesot ievērota sprieduma lietā *Meroni* judikatūra;
- 5) Regulas piemērošanu padarot atkarīgu no nolīguma par Vienoto patentu tiesu stāšanās spēkā, esot pārkāpts Savienības tiesību autonomijas princips.

(¹) OV L 361, 89. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. martā iesniedza Raad van State (Nīderlande) — A, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**(Lieta C-148/13)**

(2013/C 171/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: A

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciālais jautājums

Kādas robežas ir noteiktas Eiropas Savienības Padomes 2004. gada 29. aprīļa Padomes Direktīvas 2004/83/EK (¹) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, 4. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, it īpaši tās 3. un 7. pantā, veidam, kādā novērtē apgalvotas dzimumorientācijas ticamību, un kā nošķir šīs robežas no robežām, kuras piemēro, pārbaudot citu vajāšanas iemeslu ticamību, un, ja tā, kādā aspektā?

(¹) OV L 304, 12. lpp.